

Protokół
XXXIII posiedzenia plenarnego Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego
w dniu 18 listopada 2021 roku

I. Otwarcie posiedzenia i powitanie gości

Prof. Z. Marciniak, Przewodniczący Rady Głównej, przywitał uczestników posiedzenia plenarnego – prelegentów K. Pietraszkiewicza, Prezesa Związku Banków Polskich, J. Oliwę, Dyrektora Departamentu Budżetu i Finansów MEiN, członków Rady oraz zaproszonych gości. Podziękował Min. W. Murdzkowi za stałe uczestnictwo w debatach Rady.

II. Podsumowanie debat Rady Głównej na temat finansowania nauki i szkolnictwa wyższego

Prezes Pietraszkiewicz poinformował, że jego referat będzie modyfikacją wykładu inauguracyjnego wygłoszonego przez niego w Politechnice Warszawskiej. Opowie o finansowaniu i uwarunkowaniach ekonomicznych w kontekście. Stwierdził, że nie da się rozwiązać żadnego poważnego problemu w świecie i w Polsce bez współdziałania ludzi świata nauki ze światem biznesu i ze światem polityki.

Nasza cywilizacja w ciągu ostatnich 80 lat doprowadziła kulę ziemską do tak złego stanu, że jeżeli nie podejmiemy wspólnych kroków w skoordynowany sposób, to następne pokolenia staną na krawędzi zagłady. Każdego roku znika obszar lasów wielkości terytorium Polski – 310 tys. km². Na Oceanie Spokojnym pływa wyspa plastiku sześć razy większa od powierzchni Polski. Zmieniający się świat tworzy wielkie wyzwania w wielu obszarach. Mamy do czynienia z ciągiem kryzysów gospodarczych, z przeludnieniem w niektórych obszarach, wyjąłowieniem gleby, epidemią, ciągiem kryzysów finansowych. Polska jest nieefektywna energetycznie i emituje duże ilości CO₂. Pod względem emisji CO₂ zajmujemy czwarte miejsce w Europie. Konieczny jest bardziej zrównoważony rozwój cywilizacyjny.

Następnie Prezes Pietraszkiewicz przedstawił pozycję Polski na tle krajów Unii Europejskiej. Odnotowaliśmy najmniejszy spadek PKB w Europie, zarówno podczas wcześniejszego kryzysu finansowego, jak również ostatnio. Jednak Polska znajduje się na odległym miejscu pod względem PKB per capita. Wyzwaniem pozostaje podniesienie wydajności pracy. Kluczowym wyzwaniem jest podniesienie poziomu innowacji, gdyż zajmujemy pod tym względem odległe miejsce w Europie i wśród wielu krajów naszego regionu. W globalnym rankingu innowacyjności Polska plasuje się na 38 pozycji. Po pandemii niezbędna będzie restrukturyzacja zagrożonych firm, wsparcie przedsiębiorczości, szczególnie w małych i średnich przedsiębiorstwach. Muszą zostać stworzone impulsy rozwojowe dla całej gospodarki. Od blisko 10 lat mamy do czynienia z bardzo niskim poziomem inwestycji prywatnych. Konieczne jest wyjaśnienie przyczyn takiego stanu rzeczy, aby mógł dokonać się postęp. Niezbędne jest ukierunkowanie wzrostu na nowe technologie.

Prezes Pietraszkiewicz odniósł się również do demografii, której podstawowym problemem jest kwestia zapewnienia dobrych warunków mieszkaniowych, na co wskazują wyniki prowadzonych badań. Niepokojąca jest spadająca zdolność kredytowa wśród rodzin nawet z jednym dzieckiem. Kolejną sprawą jest zwiększenie aktywności zawodowej ludności, w szczególności kobiet. Dlatego ważne jest zapewnienie infrastruktury związanej

z opieką nad dziećmi, jak żłobki i przedszkola. Pożądane jest też wypracowanie klarownej długookresowej polityki imigracyjnej.

Wielkim atutem naszego kraju jest duża liczba osób z wyższym wykształceniem wśród ludzi młodych. Wśród krajów UE, Polska wypada niekorzystnie pod względem liczby przedsiębiorców - 53 osoby na 1000. Jeszcze gorzej wygląda sytuacja udziału małych i średnich przedsiębiorstw w tworzeniu wartości dodanej. Polskie małe i średnie przedsiębiorstwa mają niewielki udział we wprowadzaniu nowych produktów na rynek. Instytucje finansowe stwierdzają, że konieczne jest wprowadzenie nowych instrumentów w obszarze wspierania finansowania tych firm. Kilka z nich zostało już wprowadzonych za pośrednictwem BGK i innych instytucji, ale to jest początek drogi. Poziom zatrudnienia w obszarze B+R jest niższy niż średnia dla krajów UE. Trzeba pamiętać, że dobre rozwiązania powstają na styku nauki i biznesu. Polska musi podnieść produktywność w wielu obszarach. K. Pietraszkiewicz przedstawił fragment raportu McKinseya, w którym przedstawiono lukę, jaka dzieli Polskę i kraje EU w poszczególnych dziedzinach. Pokazano tam również potencjał automatyzacji i robotyzacji polskiej gospodarki. Nawet 49% czasu pracy zajmują czynności, które mogą zostać zautomatyzowane. W przypadku bankowości ten potencjał wynosił 27%, dlatego że polska bankowość, dzięki współpracy z ludźmi nauki, dokonała ogromnego postępu. Wykorzystano rentę opóźnienia i zostały wprowadzone rozwiązania najnowszej generacji. Wśród 30 najbardziej zaawansowanych technologicznie banków świata, jest 5 banków z Polski.

Niepokojąca jest struktura finansowania inwestycji w polskich firmach. Uległa ona zmianie na przestrzeni lat 2007-2028. Wzrosło finansowanie ze środków własnych, a spadł udział finansowania zagranicznego. Kredyty bankowe utrzymują się na zbliżonym poziomie. W polskich warunkach bankowość finansuje od 65 do 75% gospodarki. Inaczej to wygląda w USA i krajach Europy Zachodniej.

Wiele krajów podejmuje działania w zakresie energetyki odnawialnej. Są to projekty o ogromnych rozmiarach. Skutki nierozwijania się w tym kierunku będą bardzo dotkliwe. Polska do 2050 r. musi zwiększyć produkcję energii 2,5 krotnie. Struktura energetyczna ulegnie zmianie – 6% zapewni energia słoneczna, 73% energia wiatrowa, 14% energia atomowa, natomiast węgiel, gaz i inne – mniej niż 10%. Jednocześnie planowane jest zwiększenie zużycia prądu, zwiększenie wytwarzania energii z odnawialnych źródeł i zmniejszenie całkowitego zużycia energii w przeliczeniu na mieszkańca.

Następnie Prezes Pietraszkiewicz przedstawił informację na temat stanu polskiej bankowości na tle gospodarki krajowej. Zwrócił uwagę na niespotykane w świecie zewnętrzne obciążenia sektora bankowego. Jest to podatek bankowy, który nie zasila stabilności.

Na zakończenie K. Pietraszkiewicz jeszcze raz podkreślił, że stojącym przed Polską wyzwaniem można będzie sprostać tylko dzięki współpracy przedsiębiorców ze światem nauki.

Dyrektor J. Oliwa rozpoczął referat od przypomnienia spraw finansowych w 2020 r. W budżecie na ten rok został zaplanowany duży wzrost nakładów, uwzględniono podwyżki dla pracowników uczelni oraz obligacje na IDUB. Pandemia COVID-19 pokrzyżowała jednak szyki. Zapadła decyzja o stabilizowaniu sytuacji, zawieszono działanie algorytmu podziału subwencji i uruchomiono subwencję w stałej wysokości. Oprócz tego, dodatkowo uruchomione zostały środki na szkoły doktorskie, na działania związane z przeciwdziałaniem pandemii oraz wsparcie dydaktyki prowadzonej zdalnie. Działania podjęte przez kierownictwo Ministerstwa sprawiły, że częściowo udało się otrzymać środki przeznaczone na zaplanowane podwyżki, inwestycje naukowe, w dydaktykę i domy

studenckie. Przewidziano możliwość wykorzystania tych środków do końca 2021 r. W budżecie na rok bieżący środki na podwyżki zostały umiejscowione w rezerwie celowej, a stamtąd zostały uruchomione do uczelni. Ministerstwo kontynuowało stabilizujący podział algorytmu. Udało się uzyskać dodatkowo miliard złotych na subwencję inwestycyjną. Projekt ustawy budżetowej na 2022 r. nie przewiduje środków na kolejne podwyżki. Są natomiast zaplanowane obligacje na IDUB, a program nie jest finansowany kosztem innych uczelni. Przewidziano wzrosty dla agencji nadzorowanych przez ministra. Art. 383 ustawy PSWiN przewiduje coroczną waloryzację środków na naukę i szkolnictwo wyższe. Budżet na 2022 r. jest określany jako bezpieczny, nakłady wzrastają o 1,5 mld zł. Konieczna jest decyzja dotycząca utrzymania podziału stabilizującego bądź powrotu do standardowego podziału algorytmicznego. Biorąc pod uwagę element inflacyjny, który się pojawił, poważnie rozważany jest podział stabilizujący.

Dyr. Oliwa przedstawił zmiany, które Ministerstwo planuje wprowadzić w algorytmie. W celu stabilizacji algorytmu podniesiona będzie stała przeniesienia algorytmu, osłabienie negatywnego wpływu za przekroczenie optimum SSR oraz zmniejszenie różnic pomiędzy algorytmami uczelni IDUB i akademickich. Nastąpi modyfikacja premii za połączenie uczelni, ponieważ ten instrument został zbyt ostrożnie zaprojektowany w obawie, że zbyt wiele połączeń może być zbyt kosztownych dla systemu. Zwiększony zostanie wpływ kategorii naukowej, ponieważ obecnie kosztochłonność w parametrze badawczym ma większe znaczenie niż jakość badań. Prawdopodobna też będzie modyfikacja wskaźników kosztochłonności (spłaszczenie struktury). Ministerstwo rozważa wprowadzenie ruchomego tunelu. Minister, w ustalonym terminie, informowałby jaki zastosuje tunel w kolejnym roku. Ta kwestia będzie poddana konsultacjom ze środowiskiem.

Prof. Z. Marciniak podziękował prelegentom za wygłoszenie referatów. Stwierdził, że zestawienie tych dwóch wystąpień znakomicie ilustruje sytuację, w jakiej się znajdujemy. Z jednej strony są potężne wyzwania, przed którymi stoimy, z drugiej strony jest gospodarowanie niedostatkiem. Bez istotnego, skokowego wzrostu środków na naukę, badania, transfer wiedzy, nie uda się uzyskać impulsu rozwojowego Polski ze strony nauki.

Min. W. Murdzek stwierdził, że ważne jest patrzenie kontekstowe, co widać na przykładzie prezentacji Prezesa Pietraszkiewicza. Bezdyskusyjną kwestią jest, że w świecie gospodarki niewykorzystującym nowoczesnych technologii i nauki, PKB będzie rosło powoli. Minister podkreślił nieustanne starania Ministerstwa o zwiększenie finansowania nauki i szkolnictwa wyższego, które, pomimo skrajnie niekorzystnej, pandemicznej sytuacji, zaowocowały w ostatnim czasie dodatkowym miliardem złotych. Z tej kwoty 100 mln zł trafi do instytutów Sieci Łukasiewicz. Wstępne prognozy pokazują, że te środki uruchomią dodatkowe 75 mln zł, które są w instytutach lub na pograniczu instytutów i gospodarki. Min. Murdzek poinformował, że Ministerstwo opracowało wskaźniki zdolności transferu wiedzy i technologii, w zakresie uczelni i instytutów, które należy wdrożyć w życie. Mają one posłużyć do skuteczniejszego artykułowania konieczności wykorzystania nauki do rozwiązywania wyzwań na poziomie kraju, jak i świata. Niezwykle ważne jest podjęcie dyskusji o inwestowaniu w naukę.

Prof. Z. Marciniak stwierdził, że środowisko docenia okazjonalne, spektakularne sukcesy, jednak potrzebuje uruchomienia mechanizmów w pogoni za światem. Pytanie jak komunikować te sprawy, żeby dotarły do szerokiego grona odbiorców.

Dyskutanci podnieśli następujące kwestie:

- grozi nam katastrofa klimatyczna, najwyższy czas na podjęcie działań,
- konieczne jest zwiększenie świadomości społeczeństwa w zakresie wyzwań, przed którymi stoi świat; uświadomienie roli nauki w poszukiwaniu rozwiązań,

- konieczność poszanowania energii; niezbędne jest wprowadzenie niskoenergetycznych elementów do gospodarki i posiadanie zasobu energii łatwo zdobywalnej,
- ogromna odpowiedzialność i ważna rola polityków, którzy powinni wprowadzać w życie rozwiązania proponowane przez naukowców,
- w finansowaniu szkolnictwa wyższego i nauki bardzo ważna jest długa perspektywa, ze względu na długookresowe procesy, które decydują o rozwoju tych obu sektorów,
- luka pokoleniowa w uczelniach spowodowana zbyt niskimi wynagrodzeniami dla młodych pracowników uczelni,
- polska nauka potrzebuje generalnego przełomu, skierowania środków finansowych na zupełnie innym poziomie niż dotychczas na badania i rozwój; inaczej luka rozwojowa będzie się powiększała,
- brak inwestycji w naukę kapitału prywatnego w Polsce, w krajach Europy Zachodniej naukowcy w dużej części są ulokowani na styku nauki z gospodarką,
- kontynuacja trendu skazuje nas na relatywną degradację cywilizacyjną w bardzo wielu obszarach, stajemy się kolonialnym państwem z punktu widzenia obecności w postępie cywilizacyjnym,
- w wypowiedzi dyr. J. Oliwy w ogóle nie zaistniały instytuty PAN, podwyżki nie objęły pracowników PAN,
- usunięta została reguła, że finansowanie instytutów PAN najlepiej ocenionych w procesie ewaluacji (A+) nie może się zmniejszyć,
- algorytmy podziału subwencji nie biorą pod uwagę porównania ze światem; szczególnie powinniśmy zwracać uwagę na jednostki, które tworzą naukę wysokiej jakości w porównaniu ze światem;
- jesteśmy świadkami „pełzającej kontrreformy”, której przykładem jest zapowiedź podniesienia stałej przeniesienia, czyli tej części budżetu uczelni, która musi przejść na następny rok, niezależnie od sukcesów czy porażek uczelni; ten temat był przedmiotem dwuletnich sporów, a już wcześniej widziano w tym główny stabilizator nieefektywności systemu nauki; wielkim wysiłkiem udało się w czasie ostatniej reformy szkolnictwa wyższego wprowadzić ścieżkę zmniejszenia tej stałej, aby zwiększyć dotkliwość nieefektywności funkcjonowania uczelni na szczeblu zarządzania.

Dyskutanci zwrócili się z pytaniami do Dyr. J. Oliwy:

- Czy Ministerstwo dysponuje opracowaniem prognostycznym dotyczącym pozycji polskiej nauki w rankingach w przyszłości przy zachowaniu obecnych warunków,
- Jaki procent PKB jest przeznaczony na szkolnictwo wyższe ze środków publicznych w 2021 r.? Jaki procent PKB stanowią nakłady budżetowe na naukę lub badania i rozwój?
- Dyr. Oliwa przedstawił informację, że w trakcie prac nad budżetem na 2022 r. przyjęto inflację na poziomie 3,3%, co nie jest jednak zgodne ze stanem faktycznym. Czy w związku z tym nakłady na naukę i szkolnictwo wyższe zostaną zwiększone?
- Czy planowane są jakieś działania zaradcze w związku z wzrostem kosztów badań (inflacja, osłabiony kurs złotego wpływają na koszty badań, zakupy aparatury, szczególnie w programach wieloletnich), np. dodaje się środki lub zmniejsza się zakres prowadzonych badań?
- W jaki sposób Ministerstwo nalicza pieniądze przeznaczone na szkoły doktorskie? jak finansowane są tzw. stare doktoraty?

Następnie dyr. J. Oliwa odniósł się do zadanych pytań, na wstępie wyjaśniając, że każdy kolejny minister podejmował działania zmierzające do zwiększenia nakładów na naukę

i szkolnictwo wyższe. Jeśli chodzi o relacje nakładów do PKB, to mamy tutaj pomylenie dwóch kwestii. Z jednej strony Polska zobowiązała się, podobnie jak wszystkie państwa UE, do określonego poziomu nakładów na B+R, ale nie w rozumieniu nakładów z budżetu państwa. Polska zobowiązała się do osiągnięcia w 2020 r. poziomu 1,7% PKB. Gdyby w całości pochodziły one z przemysłu, Polska wypełniłaby zobowiązanie. Nie udało się to jednak. Osiągnięte zostały nakłady w wysokości 1,41% PKB. Największy przyrost nastąpił w ostatnich kilku latach. W istotny sposób wpłynęły na to zmiany w przepisach, które zwiększyły ulgi podatkowe w odniesieniu do nakładów na B+R, a także wzrost nakładów publicznych. W odpowiedzi na pytanie o relację nakładów z budżetu państwa w relacji do PKB w 2021 r., jest to 1,24% na naukę i szkolnictwo wyższe. Zaplanowane na 2022 r. w stosunku do prognozowanego PKB na 2022 r. Nakłady na B+R są mierzone przez GUS, ponieważ państwa mają różne systemy finansowania nauki i szkolnictwa wyższego. Dyr. Oliwa stwierdził, że nie udało mu się znaleźć materiału, który pokazałby w sposób rzetelny nakłady różnych państw, tylko i wyłącznie z budżetu państwa, na obszar nauki. GUS co roku przedstawia informację w odniesieniu do czterech sektorów.

Odnosnie do pytania o działania zaradcze w związku z wzrostem kosztów badań, dyr. Oliwa poinformował, że obecnie nie ma odpowiedniego instrumentu finansowego. Ewentualne aneksowanie umowy jest kwestią do indywidualnego uzgodnienia.

Doktoranci są uwzględnieni jako parametr, ale trzeba wziąć pod uwagę, że w ogólnej puli stanowią pewien udział. W związku z tym algorytm nie kreuje dodatkowych pieniędzy. Nie jest tak, że dodatkowa liczba doktorantów będzie powodowała dodatkowy przyrost w takiej samej wysokości za każdego kolejnego doktoranta.

W dyskusji udział wzięli: prof. M. Szczerek, prof. J. Szmidt, prof. G. Borkowska, prof. W. Banyś, prof. C. Możeński, dr B. Dołęga, mgr inż. Z. Hazubska, prof. J. Szambelańczyk, prof. B. Marciniak, prof. K. Palka, prof. T. Szapiro, prof. J. Szmidt.

Prof. Z. Marciniak podziękował referentom za wygłoszenie referatów, a uczestnikom spotkania za aktywny udział w dyskusji. Podsumowując, stwierdził, że cel jest absolutnie jasny – skokowy przyrost finansowania nauki, natomiast nasuwa się pytanie jak to osiągnąć? Jest to pilne zadanie dla kolejnej kadencji Rady. Niezbędne jest wypracowanie rządowej strategii komunikacji ze społeczeństwem za pomocą nowoczesnych mediów.

III. Przyjęcie porządku obrad

Rada jednogłośnie przyjęła przedstawiony porządek obrad.

IV. Sprawa uchwały RG: Apel w sprawie niewystarczającego poziomu finansowania nauki i szkolnictwa wyższego

Prof. Z. Marciniak przypomniał, że decyzja o przyjęciu przez Radę dokumentu podsumowującego kwestie finansowania zapadła w czasie październikowego posiedzenia Rady. Komisja Nauki, podczas wyjazdowego posiedzeniu w Obrzycku, wypracowała ideę konstrukcji tego dokumentu, na podstawie której prof. Z. Marciniak przygotował projekt uchwały. Trafił on do członków Komisji Nauki, a potem pod obrady Prezydium.

Prof. B. Marciniak podziękował członkom Komisji Nauki oraz gościom uczestniczącym w posiedzeniu Komisji za pracę nad założeniami dokumentu. Następnie omówił projekt.

Członkowie Rady odbyli dyskusję nad przedstawionym projektem. Uzgodniony został tytuł oraz ostateczny tekst.

W dyskusji udział wzięli: prof. S. Biliński, prof. G. Borkowska, prof. G. Chałasiński, mgr inż. Z. Hazubska, prof. B. Marciniak, prof. Z. Marciniak, prof. C. Możeński, prof. A. Przyłuska-Fischer, prof. J. Szambelańczyk, prof. M. Szczerek.

Rada jednogłośnie przyjęła stanowisko. Stanowisko Nr 31/2021 stanowi załącznik do protokołu.

Prof. Z. Marciniak zaproponował opracowanie pogłębionego materiału przez członków obecnej Rady, już po zakończeniu kadencji.

V. Informacje i sprawy bieżące

Prof. Z. Marciniak poinformował, że:

- prof. M. Krawczyński otrzymał powołanie w skład Rady NAWA jako przedstawiciel RGNiSW, a prof. W. Banyś – jako przedstawiciel KRASP;
- podziękował prof. B. Marciniakowi za zorganizowanie wyjazdowego posiedzenia KN RG w Obrzycku w dniu 8 listopada; efektem pracy Komisji był projekt stanowiska dotyczącego finansowania nauki i szkolnictwa wyższego;
- na stronie internetowej Rady została zamieszczona informacja o wyborze członków Rady Głównej na kadencję 2022-2025; brakuje jeszcze przedstawicieli KRD oraz CŁ;
- nowa Rada konstituuje się na pierwszym posiedzeniu w styczniu, które, zgodnie ze statutem, zwołuje i prowadzi przewodniczący ustępującej Rady do momentu wyboru nowego przewodniczącego Rady; prof. Marciniak wysłał do członków nowej Rady maila z gratulacjami i prośbą o przysłanie biogramów, które zostaną udostępnione nowo wybranym członkom Rady.
- Prof. Z. Marciniak zwrócił się z prośbą do przewodniczących komisji Rady o przygotowanie informacji o działalności ich komisji do sprawozdania oraz do członków Rady o nadsyłanie informacji o swojej aktywności.

Prof. T. Szapiro poinformował, że w dniu 5 listopada odbyła się konferencja „Umiejdzynarodowienie funkcjonowania systemu nauki i szkolnictwa wyższego. Konwersatorium Krakowskie.” zorganizowana przez KM RG we współpracy z Rektorem AGH. Uczestniczyli w niej członkowie Komisji ds. Międzynarodowych i Rady Głównej, przedstawiciele instytucji związanych z polityką naukową: NAWA, PAN, NCN i KRASP. Uczestnicy zdecydowali o kontynuacji spotkań, kolejne odbędzie się w kwietniu 2022 r.

VI. Zaopiniowanie projektów aktów prawnych

1. Projekt uchwały Rady Ministrów w sprawie ustanowienia Programu wieloletniego pod nazwą "Budowa Polskiego Ośrodka Szkoleniowego Ratownictwa Morskiego w Szczecinie"

Prof. J. Szambelańczyk, Przewodniczący Komisji Ekonomiczno-Prawnej, omówił przedłożone dokumenty i zaproponował przyjęcie opinii pozytywnej z uwagami.

Rada jednogłośnie przyjęła uchwałę. Uchwała Nr 197/2021 stanowi załącznik do protokołu.

2. Poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o Radzie Ministrów oraz niektórych innych ustaw

Prof. J. Szambelańczyk, Przewodniczący Komisji Ekonomiczno-Prawnej, przedstawił projekt uchwały, w której Rada negatywnie opiniuje koncepcję utworzenia Rady Oceny Wpływu.

Rada jednogłośnie przyjęła uchwałę. Uchwała Nr 198/2021 stanowi załącznik do protokołu.

3. Rządowy projekt ustawy o wyrobach medycznych

Prof. Z. Marciniak wyjaśnił, że projekt ustawy wpłynął bezpośrednio przed posiedzeniem Prezydium Rady. Zwrócił się do prof. A. Więcka o zapoznanie się z projektem i przedstawienie opinii.

Prof. Więcek wyjaśnił, że jest to bardzo obszerny dokument, liczący ponad tysiąc stron, który ma na celu wykonanie prawa unijnego.

Prof. Z. Marciniak zaproponował przyjęcie uchwały, w której Rada nie zgłasza uwag do projektu ustawy.

Rada jednogłośnie przyjęła uchwałę. Uchwała Nr 199/2021 stanowi załącznik do protokołu.

VII. Sprawy różne i wolne wnioski

Prof. G. Borkowska poruszyła kwestię dotyczącą przewodów habilitacyjnych, a konkretnie głosowania nad nadaniem stopnia doktora habilitowanego. Kiedy nie kończy się ono uzyskaniem większości bezwzględnej za przyznaniem stopnia, głosuje się przeciwny wniosek – o odmowie nadania stopnia. Jeśli ten wniosek nie uzyska bezwzględnej większości głosów, ponownie przeprowadza się głosowanie o nadanie stopnia. I tak w kółko. Prowadzi to do różnych kuriozalnych sytuacji.

Mgr Ł. Kierznowski wyjaśnił, że jest to właściwa procedura w odniesieniu do organów kolegialnych, które podejmują decyzję głosując. Jeśli głosowanie za przyznaniem stopnia nie zakończy się pozytywnym rezultatem, musi odbyć się głosowanie za odmową nadania stopnia. Organ musi wydać decyzję administracyjną.

Prof. A. Bartoszewicz poinformował, że problemy pojawiają się również w przypadku nadawania stopnia doktora. Funkcjonują cztery procedury nadawania stopnia doktora. Dwie nowe: dla uczestników szkoły doktorskiej, dla osób występujących o stopień w trybie eksternistycznym. Dwie stare: dla osób, które mają otarte przewody doktorskie przez rady wydziałów i byli w szkole doktorskiej oraz dla osób, które mają otarte przewody doktorskie przez rady wydziałów i nie byli w szkole doktorskiej. W każdym z tych przypadków wymagania są nieco inne, co może prowadzić do problemów prawnych. Profesor zasugerował, że warto by wygasić jak najszybciej tzw. stare procedury.

Prof. J. Szambelańczyk wyjaśnił, że zgodnie z przepisami, wygasną one z końcem br.

Prof. Z. Marciniak przypomniał, że przed pandemią Rada Główna odbywała cykliczne spotkania z Centralną Komisją ds. Stopni i Tytułów. Stwierdził, że dobrym pomysłem byłoby nawiązanie takich relacji z Radą Doskonałości Naukowej.

VIII. Sprawa przyjęcia protokołu XXXII posiedzenia plenarnego Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego (14 października 2021 r.)

Przewodniczący Rady poinformował, że protokół zostanie przyjęty na kolejnym posiedzeniu, ponieważ wciąż jeszcze napływają wypowiedzi uczestników październikowej dyskusji.

IX. Zamknięcie posiedzenia

Prof. Z. Marciniak podziękował członkom Rady za udział w obradach i zamknął posiedzenie.

Przewodniczący
Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego

Prof. Zbigniew Marciniak

Załączniki:

1. Porządek obrad
2. Uchwały nr 197-199
3. Stanowisko Nr 31